

תפילת האם

בשעה שמוסרת את בנה לברית (שהיא עת רצון)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, כְּשֵׁם שֶׁהוּא רְצוֹי לְפָנֶיךָ עֲכָשׁוּ, שְׂאִין בּוֹ לֹא חֲטָא וְלֹא עָוֹן, כִּי יִהְיֶה תָּמִיד לְפָנֶיךָ
שְׂלֵא יִפְגַּם בְּרִיתוֹ, שְׂאֵל תְּבִיאֵהוּ לְיַדֵּי נְסִיוֹן וְלֹא לְיַדֵּי בְּזִיוֹן, וְיִהְיֶה בְּרִיא אוֹלָם לְעִבּוּדְךָ, וְתָמִיד תִּהְיֶה
נֶגֶד פָּנָיו יִרְאֶתְךָ. וְלֹא יִסּוּר דַּעְתּוֹ וְרְצוֹנוֹ מִלְּמוּד תּוֹרָתְךָ וּמַעֲשֵׂיִת מִצְוֹתֶיךָ, וְיִהְיֶה כֵן עִמָּךָ עַד יוֹם מוֹתוֹ.
וְתִזְמִין לוֹ פְּרִנְסָתוֹ מִיָּדְךָ, וְאֵל תְּבִיאֵהוּ לְיַדֵּי מַתְנַת בְּשָׂר וָדָם, דְּזֵהוּ מָסַךְ מִבְּדִיל שְׂלֵא יוּכַל לְעַבְדְּךָ
בְּהִיּוֹתוֹ מְכֻסָּה בּוֹשָׁה וּכְלָמָה לְצַפּוֹת מִיַּד בְּשָׂר וָדָם, נָכַל וְקַפְדָּן וּמַתְנַתוֹ מוּעָט, זַעִיר שָׂם זַעִיר שָׂם, וְכִיּוֹן
שְׂמֻצָּפָה לְאַחֲרִים, חֲכָמָתוֹ נִסְרַחַת וְנִפְשׁוֹ עָלָיו נִעְצָבֶת וּבְשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב. לֹא כֵן הַמְקַבֵּל מִיָּדְךָ הַטּוֹבָה,
הַפְּתוּחָה, וְהַרְחֵבָה וְהַמְלֵאָה. וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת עַד יוֹם מוֹתוֹ. וּכְשִׁיזְכֶּה לְזִקְנָה, יְהִי רְצוֹן שְׂלֵא יָבֹאוּ
עָלָיו יִסּוּרֵינִי לֹא כְבָדִים וְלֹא קָלִים, וְלֹא יֵאָרַע לוֹ חֲלָאִים בְּחַיָּו, וְתִצְלִילֵהוּ מִכָּל־פְּגָעִים וּמִקָּרִים רָעִים, כִּי
שְׂתָמִיד יִהְיֶה מוּכָן לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְתֵן בְּרְצוֹנוֹ לְכַוֵּן לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְאֵל יָבֹא לְיַדֵּי שׁוֹם מְכֻשׁוֹל דְּבַר
בְּעוֹלָם, לֹא בְּדַבְרֵי תוֹרָה וְלֹא בְּדַבְרֵי צָרְכָיו, וְלֹא יִפּוֹל בּוֹ מוֹם מַחְמַת חָלִי אוֹ מַכָּה, וְתִגְיַעֵהוּ לְזִקְנָה
בְּכָנִים וּבְכָנוּת, שְׂיִרְאָה בְּחַפְתָּם, עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת. וְלֹא תִהְיֶה מִיתָתוֹ מִחוּלֵי כְבֵד וּמְשָׁנָה, וְיָבֹא
אֶל הַקְּבָר שְׁלָם בְּכָל־אַבְרָיו, אָמֵן.

(שבט מוסר פרק כד וזכר דוד מאמר ראשון פס"ז תפלה ז')